

prima instanță – I. Raropu
instanța de apel – E. Clim, I. Secrieru, I. Mancoș
instanța de recurs - I. Sîrcu, V. Clevadî, I. Oprea,
I. Druță, T. Chișca-Doneva

dosarul nr. 2rh-242/14

Î N C H E I E R E

06 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî
Ion Druță
Maria Ghervas
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de către Dedin Olga,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Dedin împotriva
Sofiei Babin-Dedin cu privire la încasarea datoriei, dobânzilor de întârziere și a
cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 martie 2014, prin care a fost
admis recursul declarat de către Babin-Dedin Sofia, casată decizia Curții de Apel
Chișinău din 17 octombrie 2013 și menținută hotărârea Judecătoriei Călărași din 22
aprilie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 01 noiembrie 2012 Olga Dedin, reprezentată de avocatul stagiar Știrbu
Gheorghe, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Sofiei Babin-Dedin cu
privire la încasarea datoriei, dobânzilor de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 13 octombrie 2008, Sofia Babin-Dedin, a
primit, prin transfer bancar, bani în valoare de 2750 euro.

Susține că suma de bani menționată a fost transferată de către fostul soț a Olgăi
Dedin, cu care în momentul efectuării transferului erau în căsătorie oficială.

Menționează că bunurile și sumele de bani dobândite în timpul căsătoriei sunt
proprietatea lor comună în devălmășie, respectiv, orice avere acumulată în timpul
căsătoriei aparține ambilor soți în jumătăți egale, dacă prin acordul lor nu este prevăzut
altfel.

Cu referire la prevederile art. 20 alin.(1) din Codul familiei, invocă că banii
transferați de fostul soț al ei, Dedin Stelian, aparțineau ambilor soți în jumătăți egale,
și anume, fiecare din ei deținând câte 1375 euro.

La fel, invocă că a consimțit la transferul efectuat de către fostul soț al său, fiind informată despre faptul că banii au fost transferați cu titlu de împrumut pentru o perioadă nedeterminată.

Invocă că deoarece data restituirii împrumutului nu a fost prevăzută în actul de transfer, consideră că data scadenței urmează a fi calculată din data notificării debitorului, și anume, din 20 iunie 2012, data când a solicitat pârtei restituirea sumei împrumutate, însă ca răspuns i s-a comunicat că banii în sumă de 2750 euro care au fost transferați de către Dedin Stelian în adresa Sofiei Babin-Dedin, au fost transmiși fiicei lor - Gabriela Nistoreanu, care la 15 octombrie 2008, a eliberat și o recipisă în acest sens.

Menționează, însă, că în recipisă nu este menționată data întocmirii, numărul de identificare a bancnotelor primite și nu este cert dacă aceasta se referă la banii primiți de la Dedin Stelian, respectiv, acesta nu poate servi drept probă, ce ar confirma faptul restituirii împrumutului.

Solicită încasarea de la Babin-Dedin Sofia în beneficiul său a datoriei în mărime de 1375 euro, dobânda de întârziere în mărime de 102,71 euro și cheltuielile de judecată pentru asistență juridică în mărime de 3607,20 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 22 aprilie 2013, acțiunea a fost respinsă, totodată, fiind încasat de la Dedin Olga în beneficiul Sofiei Babin-Dedin cheltuielile de judecată în mărime de 2000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2013, a fost admis apelul declarat de către Dedin Olga, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă și încasat de la Babin-Dedin Sofia în beneficiul Olgăi Dedin datorita în mărime de 1375 euro și dobânda de întârziere în mărime de 102,71 euro.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 martie 2014, a fost admis recursul declarat de Babin-Dedin Sofia, casată decizia instanței de apel și menținută hotărârea primei instanțe.

La 06 iunie 2014, Dedin Olga a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de recurs ca fiind ilegală și neîntemeiată cu menținerea deciziei instanței de apel.

În motivarea cererii de revizuire a invocat că nici prima instanță și nici instanța de recurs nu au luat în considerație toate momentele esențiale ale cauzei, fapt ce constituie temei de casare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 martie 2014.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale enunțate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecătii în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

Prin prisma normei enunțate, la caz se constată că revizuentul Dedin Olga în cererea de revizuire nu a invocat niciun temei prevăzut la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii, ci a oferit împrejurări ce țin de fondul cauzei și la materialul probator apreciat în cadrul judecării prezentului litigiu.

Astfel, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Dedin Olga împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 05 martie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Dedin împotriva lui Babin-Dedin Sofia cu privire la încasarea datoriei, dobânzilor de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Druță

Maria Ghervas

Tamara Chișca-Doneva